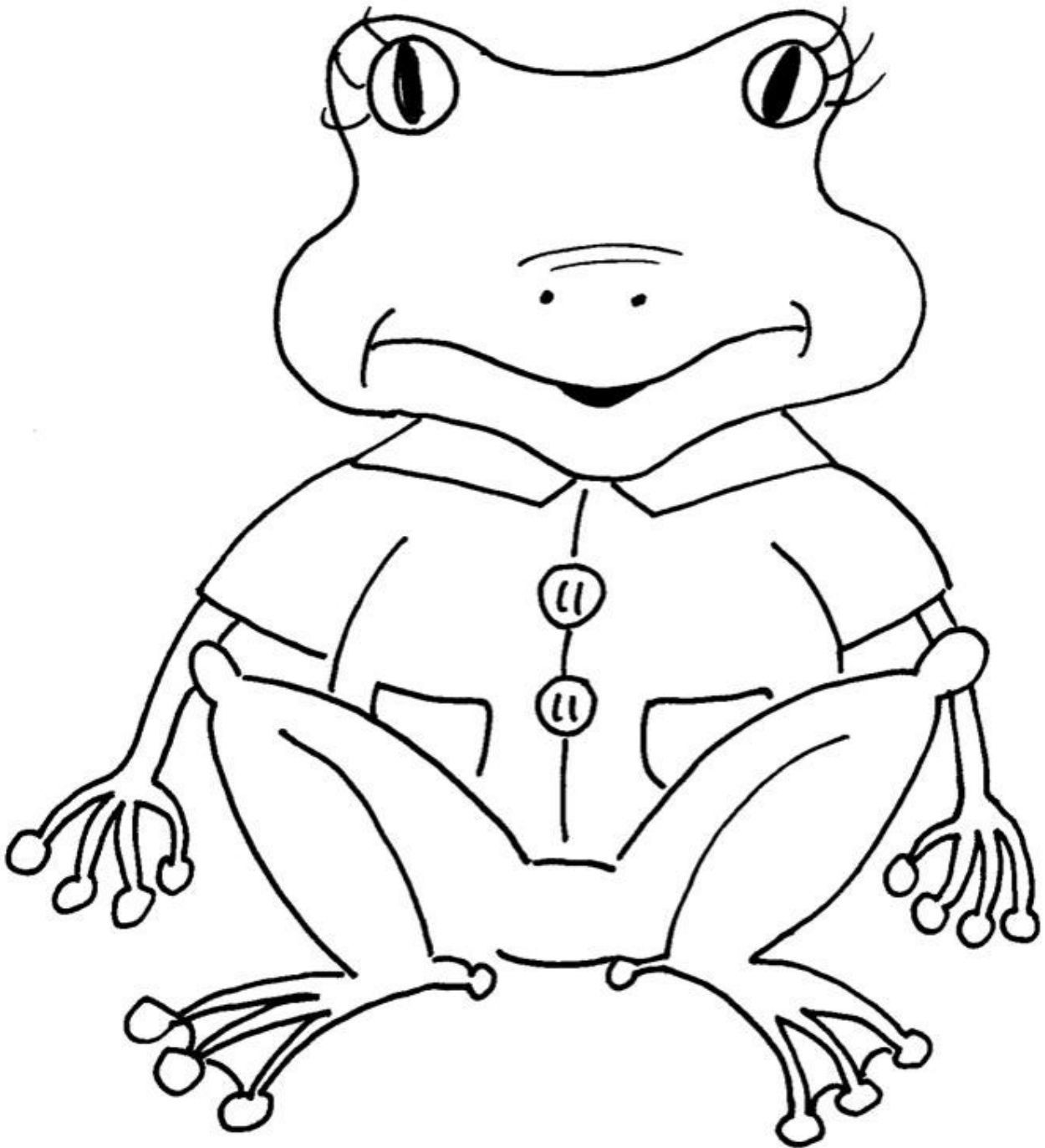
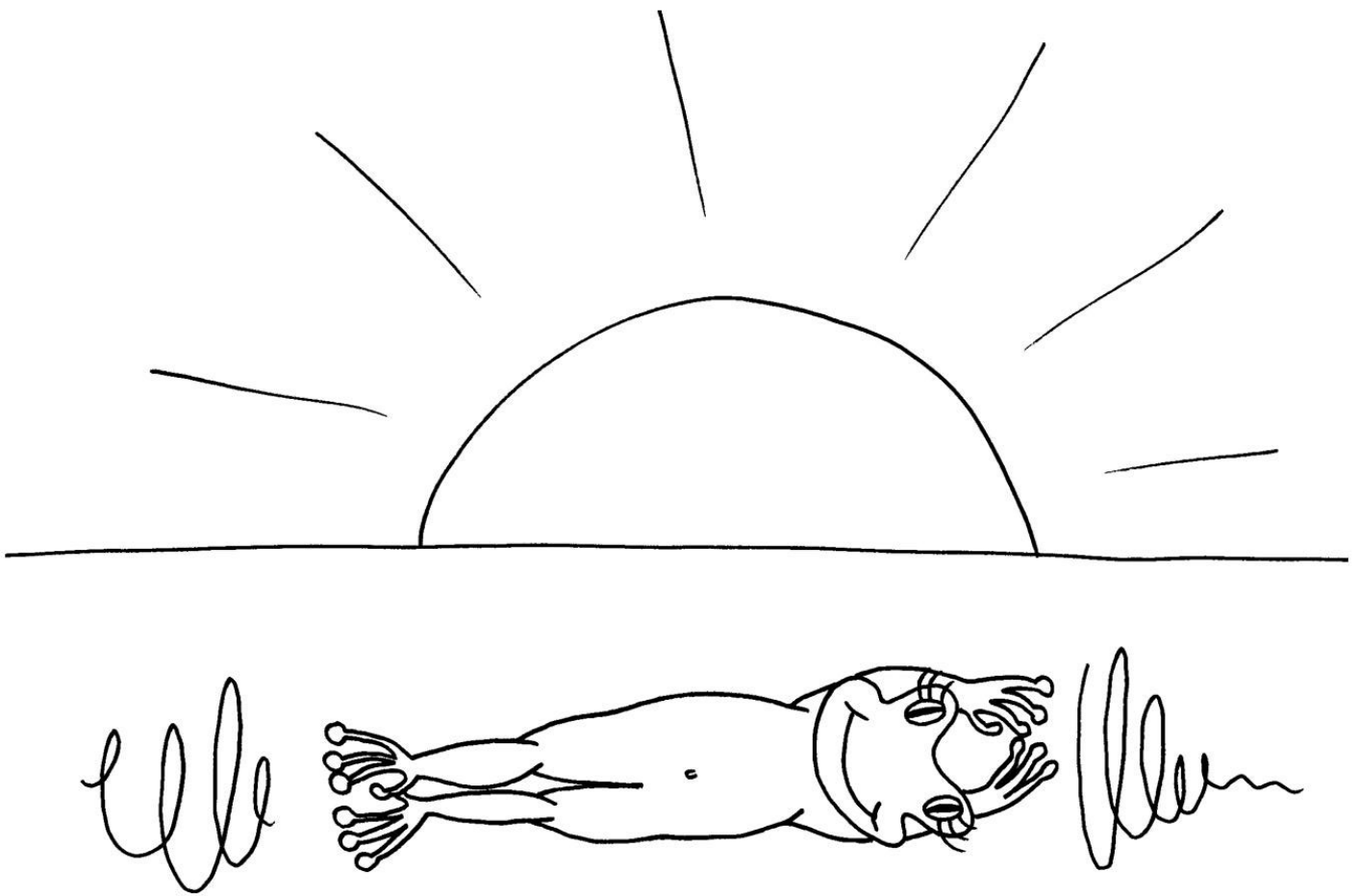

Tudsen Tulle

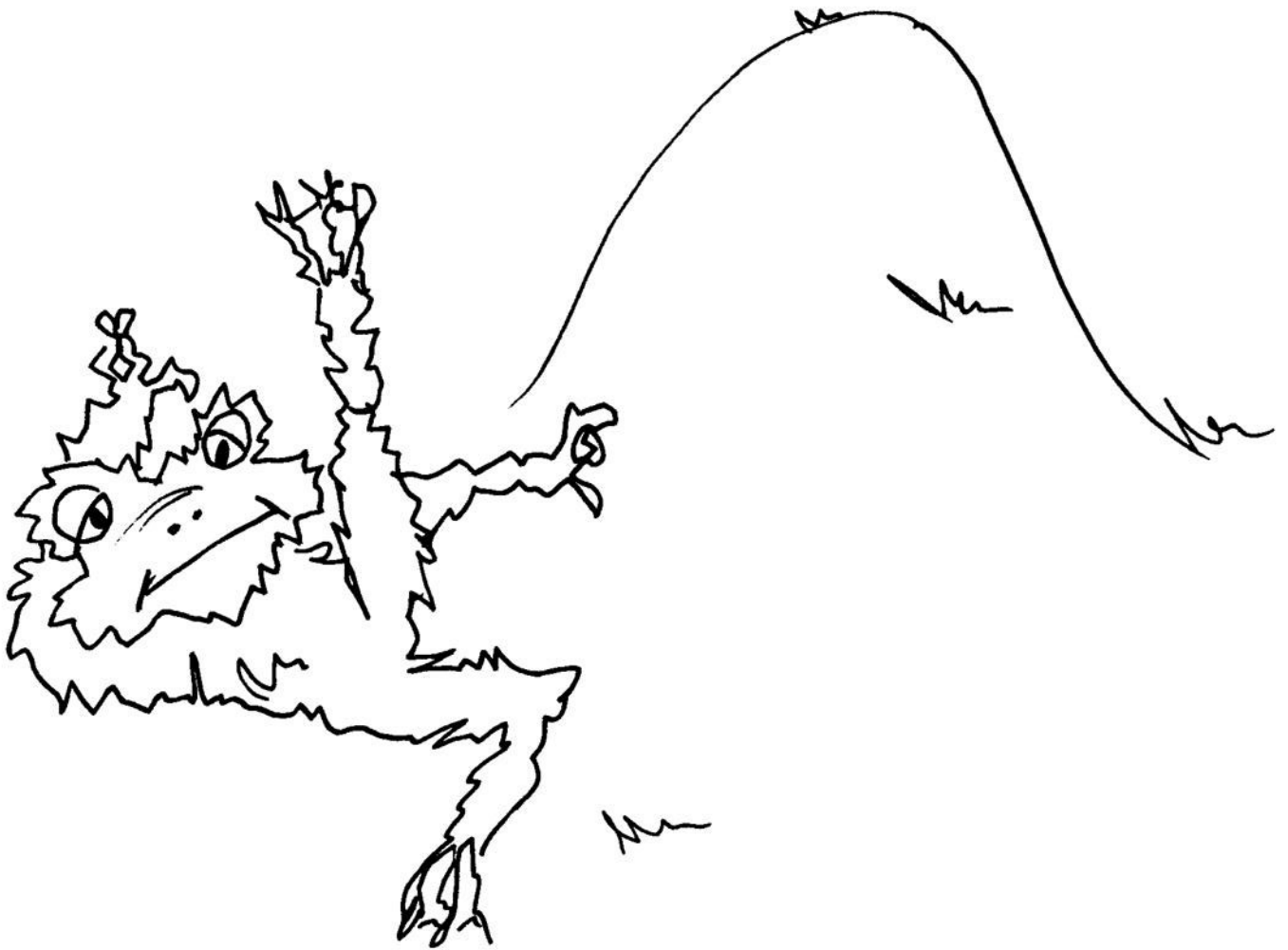
Tudsen Tulle

Ku' li' at rulle.

Hun rullede hele dagen lang,
lige til det blev solnedgang.

Hun fandt det højeste bakke
og iførte sig sin jakke.
Så rullede hun af bakken ned
og landede foran en gammel ged.

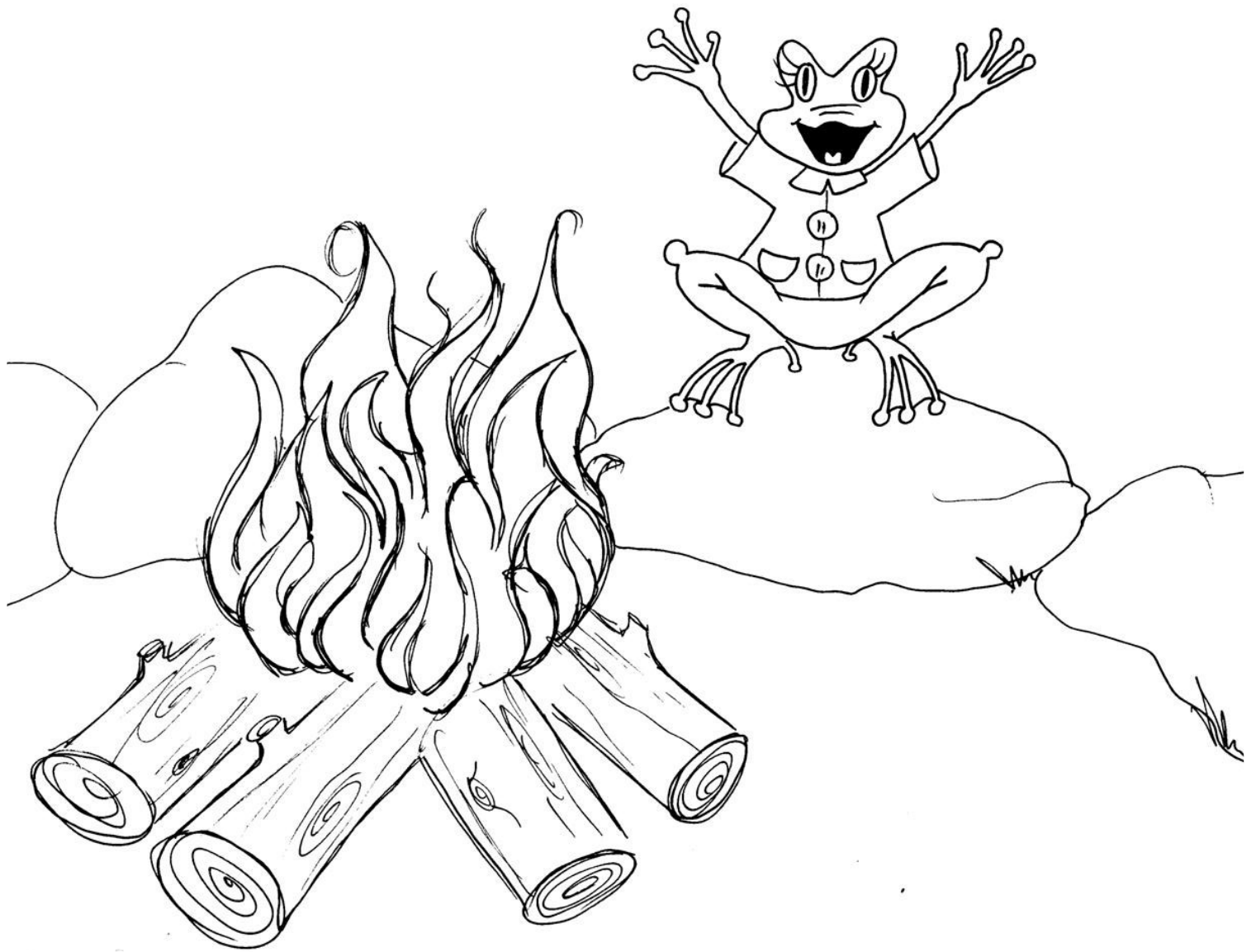

Geden gumlede lidt på hende,
gad vide hvad den havde i sinde?
Heldigvis smagte hun ikke så godt,
så hun blev bare til gumlet skrot.

Men tusden Tulle var ligeglad,
hun spiste bobler til aftensmad.

Inden længe var hun rund,
tusden Tulle var kernesund.

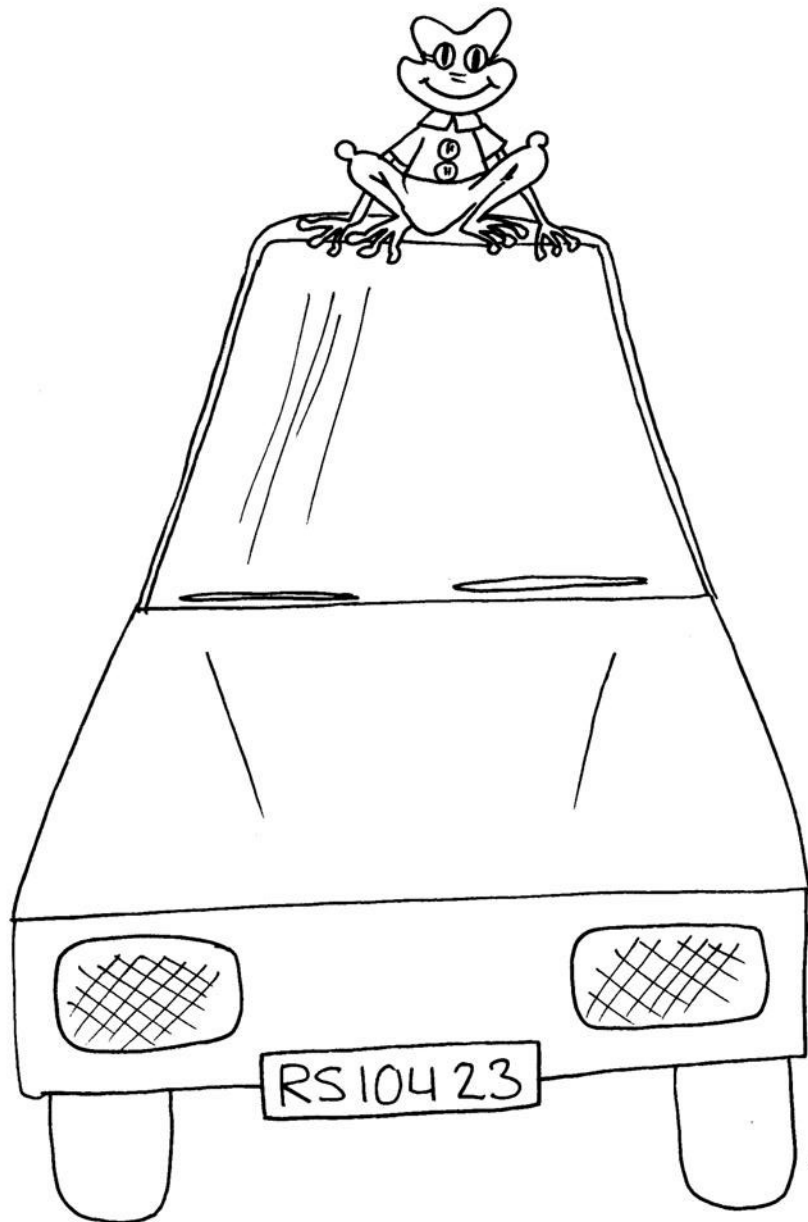

Så fandt hun det dybeste hul,
i bunden var der et kæmpe bål.

Hun rullede helt derned
og i bålet ind hun gled.

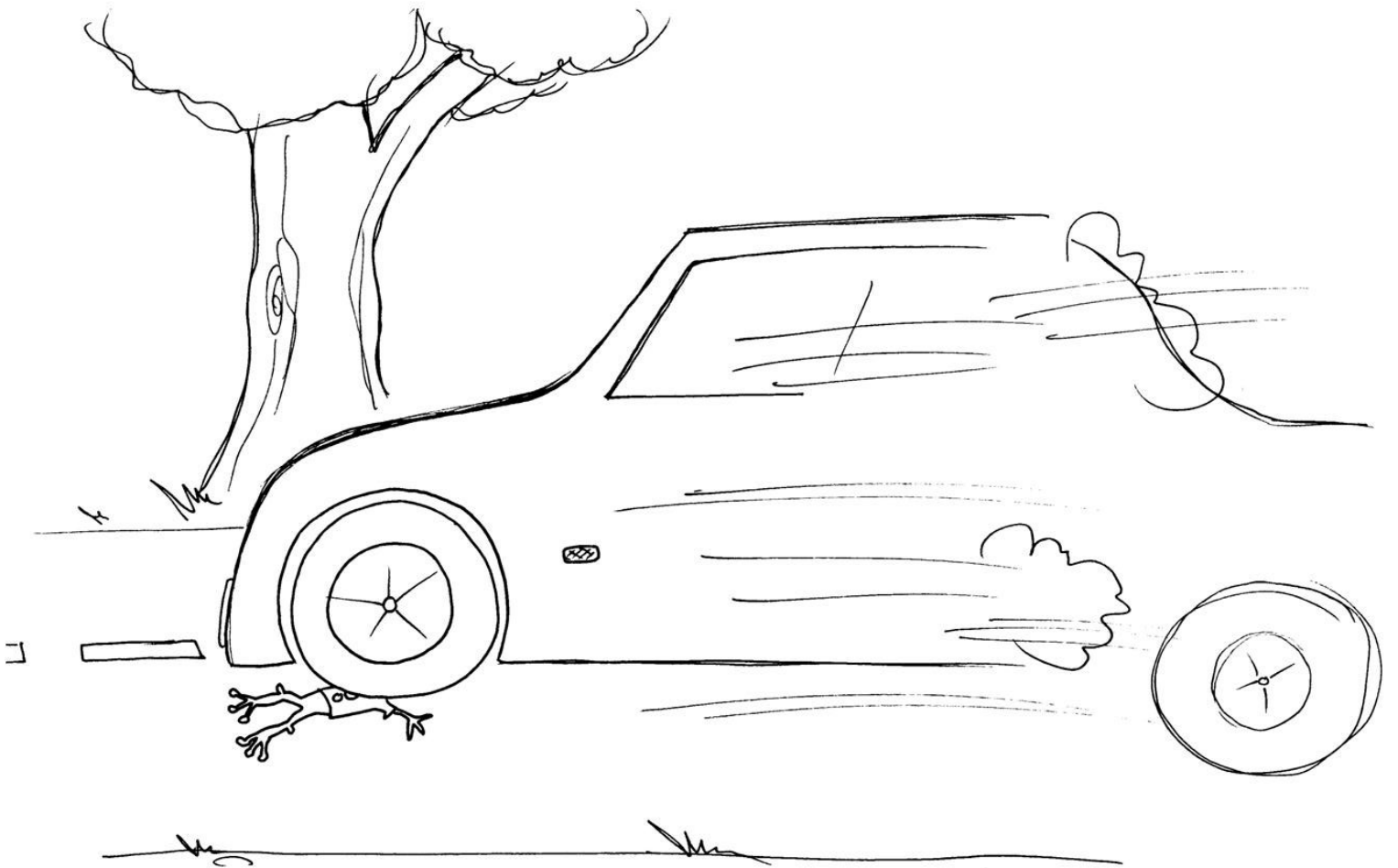

Bålet havde store flammer,
Hun ramte det som en hammer.
Tudsens Tulle fik ild i sin bag,
at slukke det var ingen sag!

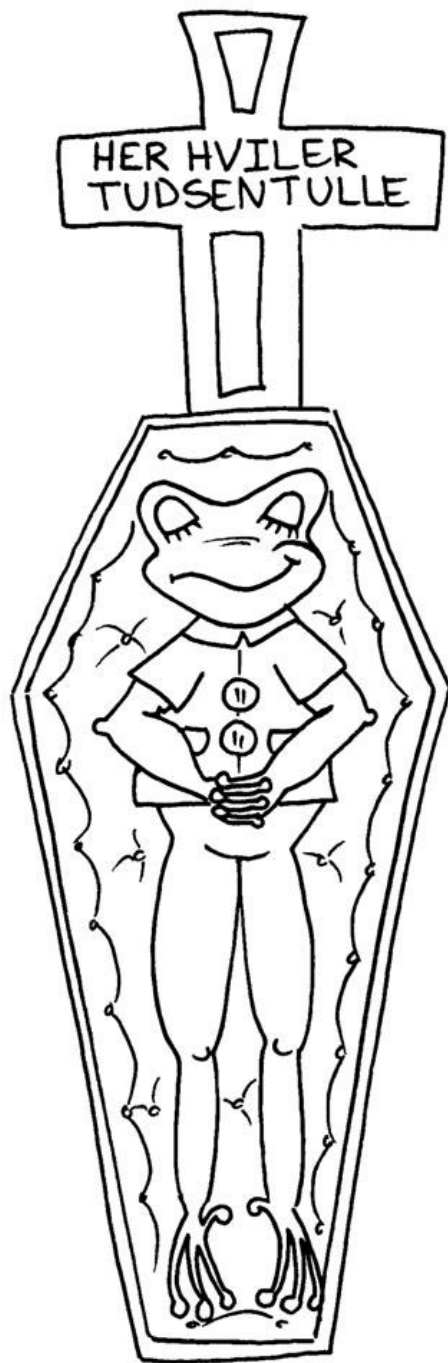

Så fandt hun en glidebane på en bil,
på taget hun sad med et tandpastasmil.

Hun rullede fra taget ned,
uheldigt hun ind under hjulet gled.

Bilen satte nu i fart,
så det var nu ikke så smart.
Nu er hun flad som en kage
og kommer aldrig mere tilbage.

Tudsen Tulle var så sød,
Nu er hun desværre død.
Du behøver ikke at flæbe,
Hun døde med smil på sin læbe.